

DRAKULA-KLUBBEN OCH SPÖKET

Sissel Dalsgaard Thomsen

Hegas

Sissel Dalsgaard Thomsen

DRAKULA-KLUBBEN OCH SPÖKET

Illustrerad av Rasmus Bregnhøj

Översatt av Marie Helleday Ekwurtzel

Hegas

DRAKULA-KLUBBEN TRÄFFAR ANNA

Det hade blivit vinter i Skogsby.
Staden var täckt av ett vitt lager snö.
Vampyrer som jag tycker om vintern.
Det är så härligt mörkt och kallt.

Det var rast på skolan.
Vi lekte snöbolls-krig.
– Försök träffa mig, Vips! ropade Leyla.
Jag kastade en snöboll efter henne.
Men jag träffade inte.

SMACK! sa det.

Och så fick jag en snöboll rakt i skallen.
– Ha ha, där fick jag dig, Vips! ropade Albert.

Jag skulle precis kasta en snöboll på honom.
Men så kom Magnus och Oliver.

– Vi mular Vips, sa Magnus.

Oliver höll fast mig.

Och Magnus mulade mig.

Den kalla snön rann längs halsen på mig.

Och ända ner till magen.

– Åh, tack så mycket. Det kittlar så skönt med snö på magen, sa jag.

Albert och Leyla skrattade.

– Du är så konstig, Vips, sa Magnus.

Sen gick han och Oliver.

Jag såg att Anna i parallell-klassen satt ensam på en bänk. Hon var ledsen.

– Tror ni att Magnus har mobbat henne?
frågade jag Leyla och Albert.

– Kanske. Vi går och frågar henne vad som har hänt, sa Leyla.

Vi gick bort till Anna.

– Hej Anna. Vem har kissat på din kanelbulle?
frågade Albert.

Det var ett uttryck som Albert hade lärt sig av sin mamma.

Men Anna tyckte bara det lät äckligt.

– Varför är du ledsen? frågade jag.

Anna skakade bara på huvudet.

– Ni kommer bara skratta åt mig, sa hon.

Men jag lovade att vi inte skulle skratta.

– Ibland försvinner mina nallar. Och sen hittar jag dem uppe på vinden, sa Anna.

– Det var konstigt, sa Leyla.

– Jag tror det är ett spöke som tar nallarna, förklarade Anna. Men mina föräldrar tror inte på mig.

– Kan vi hjälpa dig? frågade jag.

Anna nickade.

– Jag vågar inte prata med spöket ensam, svarade Anna. Ni kan hjälpa mig att ta reda på hur jag kan få det att försvinna.

– Ta det lugnt, Anna. Vi ska hjälpa dig, sa jag.

FLICKAN PÅ VINDEN

Anna hade frågat sin pappa om vi fick sova över hos henne.

Det fick vi.

Och vi hade fått lov av våra föräldrar.

– Vilket fint rum du har, sa Leyla när vi gick in på Annas rum.

Jag tyckte inte att det var så fint.

Väggarna var målade i rosa.

Där fanns varken damm eller spindelväv.

Golven knarrade inte.

Och Anna hade ingen tam fladdermus.

Bara en tråkig kanin som inte kunde flyga.

Anna ber Drakula-klubben om hjälp.
Det bor ett spöke på hennes vind.
Och inte nog med det –
spöket stjälar hennes nallar!

Vips, Leyla och Albert vill hjälpa till,
men de är faktiskt lite rädda.
Vad är det spöket vill?

Fler böcker i serien.

Art nr 431468

ISBN 978-91-7543-146-8

www.hegas.se

Hegas

